

SAP!

Índex

- Editorial
- Escoltisme
- Opinió
- Natura
- Frases cèlebres
- Curiositats
- Llibres d'or
 - Ràngers i Guies
 - Pioners i Caravel·les
 - Róvers 1
- Racó dels records
 - Llops i daines

Editorial

Sense quasi adonar-nos l'estiu ja torna a ser aquí, i amb ell s'acaba el curs. Com sempre a final de curs ens venen els records de tota la feina feta durant l'any transcorregut. Però no tot són coses negatives, el final del curs vol dir inici de les vacances d'estiu i això també significa anar de Campaments i de Ruta!!!

Aquest any els campaments es faran a Tavascan i seran 15 dies molt divertits en que els Castors el Llops i els Ràngers s'ho passaran d'allò més bé envoltats de natura. Els pioners també es passaran pel campament, però serà cap al final, després d'haver acabat la seva ruta que aquest any serà al Parc nacional d'Ordesa i el Mont Perdut. El clan róver de primer any farà una ruta per Sant Maurici i després farà excursions des del campament. Per últim, els róvers de segon any anirem a fer un camp de treball a Escòcia on estarem a una granja i aprofitarem per fer alguna excursioneta pels Highlands.

Esperem que vingueu tots, ja sigui als campaments i rutes o l'últim dia de Tavascan a buscar els vostres fills.

Ens veiem aviat!

Andrés Antón,

Servim

Escoltisme

Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi: La fusió

En aquest número del sempre a punt, us presento el moviment escolta més gran que hi ha a Catalunya: els Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi.

Us presento una mica d'història de quines són les seves arrels i com ha anat evolucionant.

A l'assemblea general de Minyons Escoltes de 1973 la fusió de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi encara no es considerava propera: «Són dos moviments desiguals quant a nombre d'afiliats i quant a nombre de responsables. Una fusió precipitada podria significar l'absorció d'un moviment per l'altre. Com a conseqüència del punt anterior, cal assegurar la presència dels caps de Guies Sant Jordi en els equips conjunts. Algunes demarcacions, per exemple, constaten que als equips de formació de caps hi manca moltes vegades aquesta presència. Això podria significar que la fusió disminuiria el potencial humà de responsables existent quan els dos moviments anaven per separat [...] La representativitat en les relacions amb els altres escoltismes catalans i amb escoltismes peninsulars i internacionals continua exigint les dues línies paral·leles, la qual cosa reclama que a nivell general quedin clarament diferenciades les responsabilitats.» .

A la vista de tot això res feia esperar que el 1974 es decidís anar a una fusió ràpida i acabar amb les vacil·lacions i ajornaments quant a la generalització de la coeducació, tot i que fins aleshores no es veia gens fàcil assolir l'objectiu coeducatiu que enuncitava, per exemple, la Circular de . maig-juny de 1974. «Volem anar dibuixant unes relacions i papers d'home i de dona diferents dels establerts actualment en la nostra societat. Que en ells la dona no estigui subordinada a l'home i les funcions a realitzar no estiguin determinades per raons del seu sexe.»

A l'assemblea general del 9 de juny de 1974 l'equip que exercia col·legiadament la funció de comissari general de Minyons Escoltes i que actuava cada vegada més coordinadament amb el de Guies Sant Jordi, va fer una dura crítica de la situació del moviment, crítica que justificava l'inici d'un procés que restaurava la unitat de la direcció, iniciava un procés de restabliment de la responsabilitat individual en contra dels excessos de l'autogestió, limitava el poder i l'autonomia dels comissariats de branca, posava fi a l'ajornament de la constitució de Truc com a quarta branca vinculada als agrupaments i anava a la coeducació de forma immediata igual que a la unificació de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi.

L'informe dels quatre responsables deia: «No acabem de veure que els esforços que tots plegats fem als diversos nivells serveixin realment per millorar la qualitat de la vida educativa de les unitats, únic objectiu que justifica tota l'activitat del nostre moviment [...] En termes generals, nosaltres creiem que el nostre escoltisme s'està convertint en un pur entreteniment dels nois i de les noies, sense tenir una influència real a nivell

d'actituds i d'opcions bàsiques [...] En general el nostre escoltisme esta mancat d'exigència [...] Respecte al paper de l'animador, s'ha arribat a la conclusió que el regim d'autogestió té com a conseqüència una manca de garanties per als moviments i una manca de recursos per als nois i noies. D'aquí la necessitat d'un responsable [...] Els diversos òrgans treballen poc connectats, donen orientacions i material independentment i això fa que tot plegat: les publicacions, les trobades, els recursos educatius, etc., donin un conjunt molt incoherent.»

La coeducació passava a ser una norma i deixava de ser una simple experiència i a tots els nivells calia implantar una paritat home-dona en l'exercici de tots els càrrecs, amb la decisió d'anar immediatament a la fusió de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi. La coeducació o es generalitzava o s'aturava i els responsables de Minyons Escoltes sabien que posar fre a la coeducació anys abans havia costat a l'escoltisme laic escissions i fragmentacions per més tard ser unànimement adoptada per totes les associacions de l'escoltisme no confessional, les quals anaven a una unificació que influïa en l'escoltisme catòlic en el sentit de no voler deixar en exclusiva la coeducació com a signe d'identitat i de progressisme a l'escoltisme laic unificat. La unió de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi, preparada des de 1968, es veia estimulada per la constitució d'Escoltes Catalans, tot i la seva inferioritat numèrica. L'exemple del minoritari escoltisme laic català fou més important en aquest cas que el model de l'escoltisme catòlic francès, Guides de France, sentint-se febles per acceptar una unificació que no fos una absorció i prou fortes per rebutjar la fusió amb Scouts de France, havien decidit restar separades alhora que Scouts de France començaven a admetre noies unilateralment. Aquest no era el camí adoptat per Guies Sant Jordi.

El quartet dirigent anuncia un canvi en el comissariat general que no va sotmetre a l'aprovació de l'assemblea perquè considerava que la reestructuració entrava dins les atribucions dels comissaris generals. Es constituí un equip únic de direcció i d'animació amb poder de decisió i d'execució dels acords que prenguéssin. Aquest equip de sis persones, que estava constituït pels quatre comissaris i els responsables del secretariat, la tresoreria i el servei de publicacions, es reuní setmanalment i, de fet, assumí les competències íntegres de la formació de caps i dels comissariats de les branques. El comissariat general, que comprenia els comissaris de les branques i els comissaris de demarcació amb els seus col·laboradors, només es reuní cada dos mesos com una espècie de comissió ampliada assessora i de control del govern efectiu. No hi hagué dimissions, però les branques perderen poder i iniciativa.

Els informes de les demarcacions havien seguit un qüestionari de cara a: l'assemblea general de 1974 i els comissaris generals en treien unes conclusions més aviat pessimistes. A la demarcació de Barcelona una petita enquesta mostrava que el 60% de l'opinió pública ignorava l'escoltisme i el 40% restant es repartia entre tres parers: els que consideraven que l'escoltisme no era el d'abans i estava en decadència - opinió difosa entre els antics escoltes -, els que creien que l'escoltisme era una entitat militaritzada on tot es feia cop de xiulet - opinió dels profans -, i els que veien amb temor els escoltes, com, per exemple, els propietaris de masies i els responsables

d'algunes entitats, entre les quals calia comptar alguns rectors de parròquia, encara que l'acta no ho digués. De fet, a les demarcacions de Barcelona, Girona i Tarragona la promesa i la llei escolta havien estat deixades de banda i la manca d'exigència era un perill.

El cop de timó del juny de 1974, o el «cop d'estat», com el denominaren alguns, anuncia la fi de la condescendència amb els caps d'unitat que no anaven als camps de formació, volia aturar el desprestigi social de l'escoltisme. Tingué lloc en un ambient polític on l'extremisme anava cedint un lloc als partits estructurats com a tals i a la coordinació de les forces d'oposició en l'Assemblea de Catalunya, a la vegada que el PSUC recuperava afiliats i adoptava l'eurocomunisme al mateix temps que la conflictivitat laboral creixia sense constituir una amenaça revolucionària tot i que sí perjudicava la pervivència de la dictadura.

La unificació de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi tingué lloc el 1975 a la vegada que es retornava a la direcció individual, en aquest cas en forma de diarquia d'un home i una dona, amb l'elecció de Salvador Junca i Teresa Olivella com a màxims responsables de Minyons Escoltes - Guies Sant Jordi. Però la diarquia home-dona fou més difícil d'aplicar en els agrupaments que a la cúpula del moviment. :

Abans del canvi de dirigents i de la unió, la direcció de Minyons Escoltes i de Guies Sant Jordi convoca una gran trobada de caps per impulsar el moviment i clarificar objectius. Fou Sinera 80. Des de 1966 no s'havia fet un congrés de caps. Tots pogueren gaudir d'un cost igual del viatge fins al Castell de l' Areny (Berguedà), des de qualsevol lloc que vinguessin. La reunió adoptava com a nom el que donava idealment el poeta Salvador Espriu a la seva població natal. Una gran pancarta rebia els participants amb les paraules: «Benvinguts a la terra lliure de Sinera». Sota la pluja i la neu d'aquella Pasqua de 1975 van debatre els grans temes uns 650 participants, la quarta part dels quadres de Minyons Escoltes i de Guies Sant Jordi, que representaven un centenar d'agrupaments amb l'absència de 54. Les comarques amb una proporció més alta de participació eren el Baix Llobregat, el Maresme i el Vallès, juntament amb les demarcacions de Girona - amb només un absent -, Vic - Manresa i Lleida - Solsona - Urgell. La ciutat de Barcelona i la demarcació de Tarragona eren les que presentaven un major grau d'absentisme.

Sinera 80 per la seva naturalesa no podia donar lloc a l' aprovació de ponències formulades amb precisió. Les ponències foren redactades després i aprovades en un comissariat general ampliat a la darreria de l'any 1975 a Banyoles. Es publica una separata de la Circular com a convocatòria, però les ponències no foren publica- des fins dos anys després, quan la majoria dels que havien organitzat i havien participat a Sinera 80 ja havien estat rellevats.

Per no allargar-me més... us deixo un enllaç d'un video del canal 33on s'explica aquesta història i i la de l'escoltisme català

<http://www.escoltesiguies.cat/video/11/%20historia-de-lescoltisme-catala>

I un altre: <http://www.escoltesiguies.cat/escoltisme-i-el-guiatge/a-catalunya>

Al proper número... Els símbols de l'escoltisme.

Bon estiu i bons campaments, rutes i camps de treball.

Enric Martin

Sempre a Punt!

Opinió

Renda Garantida de Ciutadania

Actualment vivim en un període de constants canvis econòmics gràcies a la inestabilitat del sistema capitalista que regeix l'economia mundial, aquest model socioeconòmic ha estat imposat per la unió europea provocants grans bosses de pobresa i marginació molt preocupants, s'ha trencat el pacte social del suposat estat del benestar portant als ciutadans fins a límits desconeguts com poden ser una situació personal de indignitat humiliació i sofriment.

Per altra banda a Catalunya un 30% de la població viu per sota del llindar de pobresa i ¼ de la població activa està al atur, tant es aquest nombre d'aturats que 225.000 famílies tenen tots els seus membres a l'atur. Entre altres problemes apareix el gran nombre d'atur entre els joves que duplica la taxa d'atur del total de població, la vulnerabilitat de la dona en el treball en quan a prestacions socials, les continuades retallades en els sectors socials (educació cultura, benestar, etc.) les privatitzacions de serveis, la gran perduda de l'habitatge de les famílies amb menys recursos (25.422 processos de desnonaments mentre la banca continua acaparant un gran número de pisos fantasma). Tots aquest fenòmens solament ajuden a crear una desigualtat social on la classe alta cada vegada es més rica, la classe baixa cada vegada més pobra i la classe mitjana s'està polaritzant cap a els dos cantons. Es per això que al 2012 a mans del grup parlamentari de ICV (Iniciativa Catalunya verds) es porta a terme la iniciativa de la Renda garantida de ciutadania per tal de intentar millorar i solucionar tota aquesta desigualtat social creada.

	2008	2009	2010	2011	2012
No pot permetre's anar de vacances al menys una setmana l'any	30,9%	39,5%	36,2%	32,1%	43,2%
No té capacitat per afrontar despeses imprevistes	27%	38,6%	32,3%	34,4%	42%
S'ha retrassat en el pagament de despeses relacionades amb l'habitatge principal en els últims 12 mesos	7,7%	8,2%	11,2%	6,1%	12,4%

Aquesta taula reflecteix molt bé tot el llindar de pobresa que hi ha a Catalunya, solament cal observar els canvis dràstics entre els anys 2008 i el 2012. Un 42% de la població catalana no té capacitat per afrontar despeses imprevistes, és a dir, no poden portar a terme un pagament extraordinari o afrontar qualsevol problema que pugui sorgir dins del nucli familiar.

Però que és la Renda Garantida de Ciutadania?

- És una prestació econòmica per garantir que tothom tingui uns ingressos econòmics per sobre del llindar de la pobresa tal com estableix el article 24.3 de l'Estatut de Catalunya.
- La Llei de la Generalitat de Catalunya (13/2006) estableix que l'indicador de rendes de suficiència per a la valoració de l'estat de necessitat és de 664€ per 12 pagues l'any, és a dir a es produiran 12 pagues del valor de 664 € per tal de garantir una vida digna a tots aquells que necessitin la prestació..
- És un dret de cadascun dels ciutadans/es ja que és un dret de caràcter individual (aquell dret amb requisit d'accés vinculat a la situació econòmica de la persona, nucli familiar o de convivència). Pot haver-hi més d'una persona que hi tingui dret en el mateix nucli familiar establert i també és un dret de caràcter suplementari (aquell dret a cobrar la quantitat necessària perquè sumada s'arribi a 664€ mensuals per 12 pagues l'any).

Les persones que cobrin la renda garantida de ciutadania tenen unes obligacions, entre elles, no pot rebutjar una oferta de treball adequada a les seves capacitats. Però aquest dret no està condicionat a l'obligació de realitzar activitats d'inserció social o laboral. Aquest dret no està condicionat a disponibilitats pressupostàries. La Renda Garantida de Ciutadania s'ha de finançar a càrrec dels Pressupostos.

Qui té dret a la prestació?

- a) Persones majors de 18 anys i els menors emancipats.
- b) Que visquin legalment a Catalunya.
- c) Que acreditin 12 mesos de residència continuada.
- d) Amb ingressos inferiors a 664€ mensuals per 12 pagues.

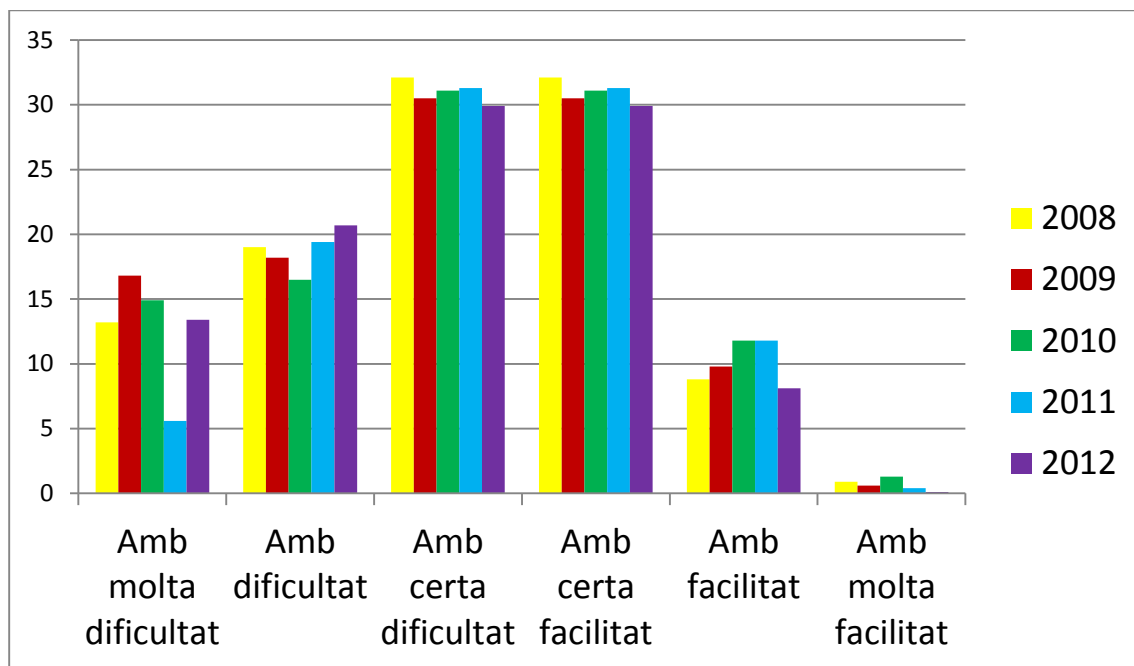
Davant de tot aquest sistema per afavorir la classe alta la ILP pretén ser una mesura de protecció de la vulnerabilitat de les persones socialment més febles.

Des de l'opinió personal crec que aquesta mesura és necessària pels temps que corren actualment ja que com hem pogut observar anteriorment un 30% de la població catalana viu per sota del llindar de pobresa, una dada molt preocupant degut a aquest percentatge tant elevat. Vivim en una època on el que és busca solament és el benefici propi i no pas el mutu, aquesta actitud que porta a terme la majoria de la població esta sens dubte emmalaltint un sistema que de principi no funciona, hi ha crisis continues assegurades i encara no s'ha trobat ninguna solució per detectar-les i superar-les, si que és cert que és l'únic sistema que funciona dins dels existents però s'hauria d'aplicar una reforma per crear una consciència més crítica davant la societat que no pot viure per sobre del llindar de pobresa.

Estarem d'acord en que no és excusa perquè és descarti aquesta ILP perquè no hi ha pressupost ja que de bon principi aquesta iniciativa de llei no està condicionada a les disponibilitats pressupostaries i segona perquè ja que s'està portant a terme tantes retallades en sectors socials perquè no es porten a terme en transports, vestiments, assessoria, etc. Per tal de crear un fons per portar a terme aquesta llei? Perquè la classe política que està portant a terme el seu mandat actualment no permet que s'ajudin a les persona més necessitades? No és una qüestió de ideologies segons la meua opinió, no parlem de ideologies sinó que estem parlant de vides humanes que viuen per sobreviure dia a dia, que no poden portar a terme una vida digna. Tot i que es tracti de vides humanes els partits que voten en contra (Convergència i Unió, el partit "alliberador de pobles" i el Partit Popular) continuaran afirmant de que és sol es tracta de una política de voluntats i és aquí on és pot preguntar a CiU que és sinó el procés sobiranista que estan portant a terme?

En definitiva, és necessària una mobilització per part de tota la població per donar a conèixer la seva situació als líders polítics, ja que és una necessitat que se'ns dubte Catalunya necessita per capdavant de qualsevol iniciativa sobiranista, lleis que solament intenten tancar el problema a partir de ajudes precàries, etc.

Per finalitzar podem observar aquesta gràfica que descriu les dificultats per arribar a final de mes, podem veure que les columnes són molt més altes a l'any 2012 que a les del 2008, també podem observar la diferencia entre el grup de "amb dificultat" i "amb facilitat" la columna de l'any 2012 de "amb dificultat" dobla la de "amb facilitat".

David Estefanell

Sempre A Punt!

INCENDIS FORESTALS com actuar?

Si et trobes a camp obert i veus una columna de fum o si el foc t'agafa desprevingut...

Com has d'actuar?

Informa al 112 de la teva posició i dels possibles moviments que facis, sempre amb un missatge clar i concret per tal de no saturar les línies
Mantingues sempre la serenitat

Com t'has de protegir?

Mal d'ins de tendes de campanya, ja que són inflamables, ni a l'interior de pous o coves, ja que l'oxigen s'hi pot acabar ràpidament

Encara que faci molta calor, cobreix-te totes les parts del cos amb roba de fibres no artificials. Balxa't les mànigues de la camisa, posa't un barret i tapa't la cara i les orelles amb un mocador

Protegeix-te de la radiació del foc darrere d'una roca, d'ins d'una rasa o cobreix-te amb terra

Si et trobes envoltat pel foc o proper, estira't de bocaterrosa en una clarana o en un camí i, si pot ser, tapat amb terra, respira lenta i poc profundament l'aire més fresc de sota i, si pots, mulla el mocador que et tapa la cara

Procura beure líquids sovint per evitar deshidratacions i espera que passi el foc per fugir

Com has de fugir?

Allunya't del front del foc pels costats i en la direcció oposada a l'avenç del front de foc i de fum

No fugis mai a favor del vent, ni vagis mal muntanya amunt, llevat que no hi hagi vegetació per cremar: tarteres, camps llaurats...

Evita les valls estretes, els ports de muntanya, els congostos, els barrancs i, en general, les zones amb pendent, ja que l'aire calent tendeix a pujar amunt

No deixis mai els camins. Si el foc talla el camí i no pots recular, no l'abandonis mai. Actua com si estiguessis envoltat pel foc

Entra a la zona que està cremada com més aviat possible

Núria Diago

Sempre A Punt!

Frases cèlebres

Quan la meva veu calli amb la mort, el meu cor et seguirà parlant.

Rabindranath Tagore (1861-1941) Filòsof i escriptor indi.

El que busca un amic sense defectes es queda sense amics.

Proverbi turc

El passat ha fugit, la qual cosa esperes està absent, però el present és teu.

Proverbi àrab

La possibilitat de realitzar un somni és el que fa que la vida sigui interessant.

Paulo Coelho (1947-?) Escriptor brasiler.

Els veritables amics s'han d'enfadar de tant en tant.

Louis Pasteur (1822-1895) Químic i microbiòleg francès.

El que té de bo els anys és que guareixen ferides,
el dolent dels petons és que creen addicció.

Joaquín Savina (1949-?) Cantautor i poeta espanyol.

La gent s'arregla tots els dies el cabell. Per què no el cor?

Proverbi xinès

Felicitat no és fer el que un vol sinó voler el que un fa.

Jean Paul Sartre (1905-1980) Filòsof i escriptor francès.

Axel Cols

Sempre a Punt!

Curiositats

Tic-tac tic-tac

Hi va haver un accident, un desafortunat accident. Era un dia qualsevol, i a les set de la tarda ho vaig saber. No varen fer falta moltes paraules, ho vaig veure clar. Em preguntava com i per què, i no trobava resposta. Aquestes coses sempre passen molt de pressa i costa assimilar quan no t'ho esperes. D'ell no m'ho esperava, per això m'havia quedat bocabadat. Sense saber com, es va empassar un rellotge... i aquell maleït accident ho canviaria tot. Arran de l'accident va tenir una vida que no era la que havia vingut a viure. La seva energia no era la mateixa, com no ho era la seva forma de parlar, ni tan sols la seva mirada. Maleït accident!!!

Després de l'accident creia que tenia tot el temps dins seu, i això el portava per camins enrevessats on els colors grisos, sovint foscs, no el deixaven veure l'arc de Sant Martí. Tenint tot el temps del món, per a què havia de gaudir de cada dia ? Era conscient que no hi havia metge que curés la malaltia, de fet, només uns pocs eren conscients de tenir-la... per aquells que ho feien, els quedava un segon pas; desfer-se del rellotge. En aquell precís moment, els segons, els minuts, les hores, i cada dia, recobraven el seu sentit natural.

L'única medicina ets tu, li vaig dir. Només tu pots canviar alguna cosa. Em mirava estranyat com si no sàpigues de què li estava parlant.

El rellotge el feia ser més pesat, viure creient que el temps era infinit, i certament, un segon ho podia canviar tot. Pocs tenien la sort de ser conscients que un dia, sense saber com i per què, s'havien empassat un rellotge.

Gràcies a en Pau vaig reflexionar molt sobre la vida i el temps, i era ell l'únic responsable de què jo m'hagués desfet per sempre més - o això esperava- del meu rellotge. La vida havia canviat, les coses prenien altres dimensions, i la paraula relativitzar tenia més sentit i força que mai. Com podia ser que no tothom ho veiés? O encara pitjor, com podia ser que només uns pocs ho veiessin?

Coneixia gent que portaven una rellotgeria dins seu. Aquestes persones deixaven de viure el avui i planejaven el demà, sense saber que només el ara existia. Em feia llàstima, mirava de fer-los obrir els ulls, però només un mateix és capaç de veure-ho. Hi ha qui per por, desconeixement, o tanmateix comoditat, prefereix no obrir els ulls i ni tan sols és planteja'n si hi ha una manera diferent de viure. Estan tan habituats a viure amb aquest pes, que no s'imaginen que existeix una manera diferent de fer-ho. Diu una llegenda que existeix un lloc on descansen els rellotges, els rellotges de tots els que hem sigut capaços de superar el malson d'empassar-nos-en un. Us puc assegurar que aquest lloc és real, un dia hi vaig anar. Hi havia piles de rellotges, rellotges de tot tipus; de sorra, digitals, de polsera, de pèndul, de butxaca, mecànics... tots aquells rellotges havien estat dins algú de nosaltres i eren la prova que era possible desfer-nos-

en d'ells, només calia saber com i ser valent. Només desitjava que ell també fos capaç de portar el seu...

I et pregunto, estimat lector... on està el teu rellotge? Tic...tac..tic...tac...que no hi ha temps per perdre, i la pila de rellotges espera.

Creuant fronteres o...?

-Mare, no em queda cap opció més. Aquí no puc construir la meva vida. No trobo resultats de tot l'esforç que he fet en els darrers anys, estic cansat d'anar aquí cap allà, treballant per hores amb contractes temporals de becari poc seriosos...o a vegades ni això.

-Però fill meu, alguna cosa trobaràs. Què faràs tant lluny? Amb qui viuràs? De què treballaràs?

-Doncs mira mare, he vist que els enginyers tenen moltes oportunitats a Àustria. Hi ha programes que t'ofereixen una formació en alemany i pràctiques a empreses...No sé mama, jo aquí no em quedo amb aquestes condicions. Estic fart. Ho vull intentar.

-Però has enviat currículums a empreses? Has parlat amb aquell professor de la uni que et va dir que t'ajudaria? No pots completar una mica més la meva formació per ser més competitiu?

-Sí mama, ho he provat tot! Més formació? Més competició? A sobre pagant i pagant. Ja tinc idiomes, m'he format en les TIC, he fet un màster i dos postgraus...Porto 5 anys esperant i esperant aquesta oportunitat que dius. Estic decidit. Espero que ho entengueu tu i el papa. No vol dir que no vulgui fer la vida amb vosaltres, però necessito encaminar la meva professionalment, sentir-me valorat i tenir responsabilitats.

I resulta que, al cap d'uns quants mesos, el Dani va començar una nova vida a aquest país, que, tot i ser europeu, en alguns moments sentia tant fred i llunyà. Tot i així, va conèixer gent magnífica, va aprendre un nou idioma i s'ho va passar molt bé . Però el més important per a ell va ser que va tenir, per fi, l'oportunitat de treballar del que ell volia i, el que és més important, va sentir que la gent de la feina confiava molt amb ell, malgrat la seva joventut i manca d'experiència.

Així va ser com el Dani un bon dia va decidir intentar reprendre la seva nova vida a la ciutat de Barcelona que tant estranyava; la olor del mar, l'ambient dels carrers, la gran oferta social i cultural...una ciutat que tots els seus amics estrangers admiraven. I és ben cert que Barcelona té molt a envejar però pot ser va sent hora de reconèixer tot l'esforç de molts i molts joves que han fet un llarg recorregut amb il·lusió sota una promesa de "tot això valdrà la pena i se't reconeixerà amb bones oportunitats quan busquis feina".

Aquesta vegada les empreses sí que van voler aprofitar tots els coneixements i habilitat que el Dani va guanyar durant quatre anys a Àustria. Aquest noi mai es penedeix de la decisió que va prendre aquell dia, si bé, sovint, pensa: "tant de bo el nostre país també

donés aquestes oportunitats de bon principi als joves. Estic convençut que cal confiar en ells i en tot el que poden aportar en aquest món sense veure'ls com a mà d'obra barata. No podem deixar escapar les persones formades”.

Una catalana que ja ha creuat fronteres en nom de molts joves als quals se'ls presenta un futur massa incert.

Patricia i Veronica Soriano

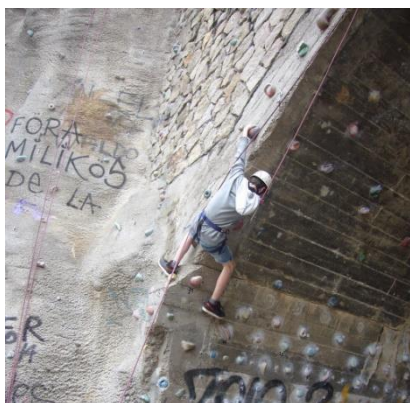
Sempre a Punt!

Llibre d'Or

Ràngers i guies

Aquest tercer trimestre ha passat molt ràpid, i s'ha fet molt curt, però ens ho hem passat molt bé el dies de cau, tant les activitats de mati al cole, encara que no acostumem a ser molts, però això no fa que no ens ho passem be!

Aquest trimestre vàrem fer un taller, on amb petites peces de plàstic fèiem el personatge que volguéssim, una Pokeball, minions, l'escut del Barça, Darth Vader, etc. També hem marxat d'excursió d'un dia a la foixarda, on vam escalar diferents vies, aquell dia a la foixarda ens vam adonar de que escalar no es tan fàcil com sembla quan estàs a baix, esperant per pujar, aquell dia de motivació els monitors van preparar un qüestionari amb un seguit de preguntes sobre nostres gustos, els nostres amics i la família que ens van fer pensar una miqueta sobre nosaltres mateixos. L'excursió de dos dies d'aquest trimestre ha sigut el pelegrinatge a Montserrat que , tot i nomes començar sent 3 rangers, a partir de l'hora de dinar es van anar unint els 4 rangers que no havien pogut venir des de el principi per que tenien partits, ens ho vam passar molt bé, la pujada a Montserrat es va fer menys pesada que altres anys i vàrem pujar a un bon ritme en poc mes d'una hora i mitja ja érem a Montserrat esperant a la resta de la tropa. Quan ja érem tots junts vam carregar les cantimplores d'aigua i vam marxar cap el lloc on anàvem a passar la nit, per la tarda vam estar jugant amb les màgic una estona ja que uns quants rangers ens les vam emportar, també vam jugar al pilla pilla i al bote bote, cap a les 8 que ja començava a caure la nit ens vam organitzar i dos rangers ens vam posar a fer el sopar. Al dia següent a les 7 ens vam aixecar vam recollir les nostres coses i vam marxar cap al davant del monestir a esmorzar i a la missa. I per últim aquest trimestre ha vingut un ranger nou a la tropa, es diu Pablo i es de segon any.

Ràngers i Guies

Sempre a Punt!!

Pioners i Caravel·les

Postpasqua

Els monitors ens van proposar poder fer una excursió als qui vam anar a la Pasqua Ruta amb els mateixos caus. Per suposat, vam acceptar tots cinc.

Va ser una excursió tranquil·la, per passejar una mica, parlar amb els amics d'altres agrupaments, fer un parell de jocs per divertir-nos...

Era per Collserola, la qual cosa ens anava bé perquè era a prop. A més a més, vam tenir la sort que el temps ens acompanyés, perquè va fer un dia perfecte per caminar. Hi havia núvols, suficientment gruixuts com per tapar el sol, i suficientment prims com per a que no ploqués. Això sí, hi havia molta humitat.

No vam anar molts realment, però ens ho vam passar bé igualment. Érem els de la Ruta més un parell més de pioners que van decidir venir també.

Va ser una bona idea tornar a estar amb els nostres companys d'altres agrupaments, que pensàvem que no tornaríem a veure fins la TEP del proper any...

Pioners i Caravel·les

Sempre a Punt!

Róvers 1

Aquest ha estat un trimestre tranquil·let pel nostre clan, hem tingut algunes activitats de matí i només hem pogut fer una excursió. Tot i que pugui saber a poc, realment hem fet molta feina i hem acabat el curs molt bé.

Primer, encara que sigui del segon trimestre, vam participar de la Pasqua que es va realitzar a Montserrat. Juntament amb tres caus més vam gaudir de quatre dies a la muntanya aprenent una miqueta més del que tenim al cor de Catalunya i coneixent espais i racons que no ens esperàvem visitar.

L'excursió que vam fer va ser la Piroextrem que va consistir en una Gimcana per tal de poder pujar a la muntanya de Montserrat. Estava bé perquè era un canvi respecte el que portàvem fent els últims anys.

Vam competir contra dues parelles de pioners i tot i que la parella róver va començar molt forta, poc a poc va anar perdent. Però el que importa és que ens hi vam passar molt bé i vam poder passejar i descobrir una miqueta més Montserrat.

La resta de dies ens han servit per tancar definitivament el nostre servei de l'estiu, ja ho tenim tot a punt per anar a Escòcia a fer un camp de treball, i ja aprofitant el viatge veure una miqueta de les muntanyes que tenen per allà, que no està malament tampoc.

Ara ja ens despedim fins el proper SAP que serà a la tornada de l'estiu on us explicarem que tal ens va anar l'excursió i el camp de treball, i els nostres dies passats al campament de Tavascan!

Róvers

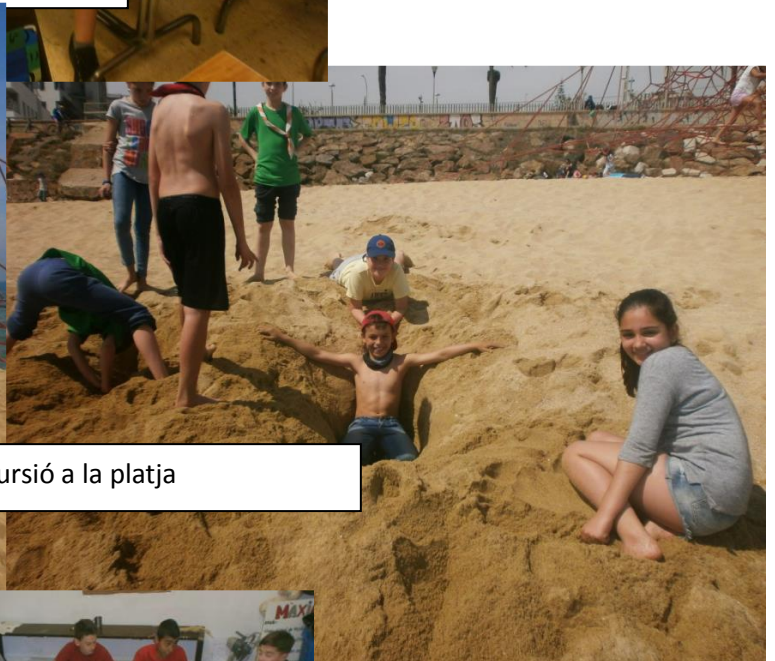
Servim!

Racó dels records

Llops i daines

Taller per Sant Jordi

Excursió a la platja

Motivació